

نوحہ

ریا نہ ویر کوئی بس خیال رے گئے نے
مقدراں چ سفر دے زوال رے گئے نے

کدی کفن دا تقاضہ کدی ردا دا سوال
جواب آیا نہ کوئی سوال رے گئے نے

خیال سہرائے اکبر دے جیڑے ماں نوں سن
اوسب خیال وی اکبر دے نال رے گئے نے

نہ سرتے ویراں دا سایہ نہ رئی ردا سرتے
رُخاں تے وکھرے ہوئے سب دے وال رہ گئے نے

ردا جے ہوندى کفن ویر دا بنا دیندی
بتول جائی دے دل وچ ملال رے گئے نے

نہ کیوں او تکدیاں مقتل نوں جان مُڑ مُڑ کے
اسیر ماواں دے مقتل چ لعل رے گئے نے

حسین مَر گیا پیاسہ میں کج وی کر نہ سکی
دلِ فرات چ ایہو اُبال رے گئے نے

184

بتولؑ زادی دا احوال کی سناواں میں
بتولؑ زادیؑ دے ہُن کہڑے حال رے گئے نے

او گھر چ آ کے وی تڑپے نہ کیوں اے نور علیؑ
تڑپدے ریتاں تے زینبؑ دے بال رے گئے نے